

ת"פ 53631/11 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד גולן, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-11-53631 מדינת ישראל נ' גולן
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דוד גולן - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד גיתית גלבוע
ב"כ הנאשם: עו"ד מיכאל עירוני, עו"ד תומר ריזנסויל

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המיחס לו אחת- עשרה עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, בחודשים שקדמו למעצרו של הנאשם, הוא ניצל את CISORI השכנוע שלו, ובנסיבות שורה של מצבי שוווא גרם לאנשים שנקרו בדרכו, מרביתם בני המזר החradi, להעביר לידי סכומי כסף כהלוואה, כביכול, לצורך ביצוע עסקה לרכישת יהלומים, ולעיתים בתמורה ל"פיקדון" בדמות יהלומים מזויפים. לאחר קבלת הכספיים היה הנאשם נעלם או מפסיק להשיב לשיחותיהם של המתלוננים.

נטען כי הנאשם ביצע את מעשיו בשיטתיות, תוך התחזות לאדם דתי, מסורת פרטימיות כוזבים באשר לשם ולעיסוקו, שימוש במספר טלפונים שונים תוך יצירת מצבי שוווא לפיהם הוא עוסק בעסקאות יהלומים ומעוניין לקבל הלוואה לצורך תשלום העסקאות. במסגרת זאת, הנאשם נהג לפנות ברוחב אל עוברי אורח בעלי חזות חרדיות ולשאול הין יכול למצוא הרבה שיפוסוקロー בהלכות ריבית. כאשר התענינו המתלוננים בשאלותיו, סיפר להם הנאשם בצדב, כי הוא מתעסק במקרים רבים שיפסוקロー בהלכות ריבית, וכי חסר לו סכום כסף לצורך ביצוע העסקה, וכי הוא מחפש הרבה על מנת להתיעץ עמו בהלכות ריבית, המתלוננים בצדב, וכי נקרתתו לפתחו הזדמנויות לעסקה, אשר את מרבית רוחו הוא מעוניין לתורם. עוד טען הנאשם בפני יהלומים וכי נקרתתו לפתחו הזדמנויות לעסקה, אשר את מרבית רוחו הוא מעוניין לתורם. עוד טען הנאשם בפני המתלוננים בצדב, וכי חסר לו סכום כסף לצורך ביצוע העסקה, וכי הוא מחפש הרבה על מנת להביס את מצבי השוווא, שכן מצא אדם המעוניין להלוות לו את הסכום הדרוש בריבית. כל זאת עשה הנאשם על מנת לבסס את מצבי השוווא, וכן מצא אדם המעוניין להלוות לו את הסכום הדרוש בריבית. בהמשך, ולאחר יצירת האמון עם כל אחד מהמתלוננים, תוך מסירת על מנת לרכוש את אמוןם של המתלוננים בו. בהמשך, ולאחר יצירת האמון עם כל אחד מהמתלוננים, תוך מסירת פרטימיות כוזבים נוספים, שכנע הנאשם את כל אחד מהמתלוננים למסור לידי את סכום הכספי החסר כביכול לעסקה, לעיתים כהלוואה ולעיתים כשותפות בעסקה. בתמורה הבטיח הנאשם להשיב את הכספי בתוך פרק זמן קצר בן מספר

ימים, זאת על אף שלא היה בគונתו לעשות כן. לעיתים נקט הנאשם בצדדים נוספים על מנת לחזק את אמונה של המתلونים, כגון מסירת יהלומים מזויפים כפיקדון, כביכול, או חתימה על שטר עסקה תוך מסירת פרטיהם כזובים.

בעקבות מצגי השווא שהציג, קיבל הנאשם סכום כולל של למעלה ממאה אלף ₪ כפי שיפורט להלן:

- א. על פי המתויר באירוע הראשון שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون יקוטיאל ליברמן סך של 6,000 ₪ ביום 25.10.18.
- ב. על פי המתויר באירוע השני שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون אלחנן שפירא סך של 8,000 ₪ ביום 3.10.18.
- ג. על פי המתויר באירוע השלישי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون מרדיי לרנर סך של 8,000 ₪ ביום 26.9.18.
- ד. על פי המתויר באירוע הרביעי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون נפתלי גולדברג סך של 10,000 ₪ ביום 22.9.18.
- ה. על פי המתויר באירוע החמישי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون משה ולס סך של 1,500 דולר ביום 28.8.18.
- ו. על פי המתויר באירוע השישי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون בנימין כהנא סך של 2,000 ₪ ביום 27.8.18.
- ז. על פי המתויר באירוע השביעי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون משה דרשן סך של 5,000 ₪ ביום 26.8.18.
- ח. על פי המתויר באירוע השמיני שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون אריה גלנט סך של כ- 36,000 ₪ בין התאריכים 18.8.18-19.8.18.
- ט. על פי המתויר באירוע התשיעי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون יהושע איסאיבל סך של 6,000 ₪ ביום 2.8.18.
- י. על פי המתויר באירוע העשרי שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون מעמותת "האשכנזי שיקון ג'" באמצעות חבר ועדי העמותה, משה אפשטיין, סך של 10,000 ₪ ביום 30.7.18.
- יא. על פי המתויר באירוע האחד-עשר שבפרק העבודות, הנאשם קיבל מהמתلون יעקב ברסלר סך של 6,000 ₪ ביום 25.10.18.

2. הנאשם כפר כפירה כללית באישום.

3. מטעם המאשימה העידו המתלוננים ביחס לכל האירועים, למעט ביחס לאירוע החמישי. כן העידו בתו וחתנו של המתلون באירוע השלישי, חברי של המתلون באירוע העסקי, חברי של המתلون באירוע האחד- עשר, עדה שהוא שהיה בעלת חנות תכשיטים, אשר נראה כי התביעה בבקשתה להתייחס אליה כל עדה מומחית והשופטים שנטלו חלק בחקירה העברית. בנוסף הוגשו מטעם המאשימה הודעות שנגבו מהנאשם במשטרה והעימותים שנערכו לו עם חלק מהמתלוננים, דו"חות מסדרי זהיו שנערכו לחלק מהמתלוננים, והטייעוד המצולם שלהם, דו"ח הערכת אבני חן שנערך על ידי עובד מינהל הילומים במשרד הכלכלה, פלטי מחקרי תקשורת, תמליל שיחות שנקלטו בהאזנת סתר ומזכירים, דו"חות פעולה, חיפוש ותפיסה שערכו החוקרים.

4. הנואם, אשר שתק במהלך חקירת המשטרה, לא העיד במשפטו ולא השמע עדים להגנתו, אך מטעם ההגנה הוגשו דו"חות מסדרי זהיו ומזכירים מתיק החקירה והודעות שנגבו מהמתلون באירוע התשייע.

מתוך סיכון ההגנה ניתן ללמידה, כי המחלוקת המרכזית שבין הצדדים נוגעת לשאלת זהיו של הנואם כמו שיביצع את מעשי המרימה.

5. לאחר שאסקרו את הריאות שהובאו ואעמדו על משקלן, אדון בשאלת האם הוכחה, מעבר לספק סביר, זהויהם של הנואם כמו שיביצע את מעשי המרימה כלפי המתלוננים.

השימוש בביטוי "הኖכל" ביחס לאדם שאליו התייחסו המתלוננים, כפי שעשתה ההגנה בסיכון מקובל עלי, ויש בו כדי להקל על תיאור הדברים, ועל כן הוא יומץ בהכרעת הדין בחלק הנוגע לסקירות הריאות.

הריאות ומשקלן

האירוע הראשון

6. יקוטיאל יהודה ליברמן, המתلون באירוע הראשון, היה מודע לכך כי ביום 25.10.18, בעת שהלך ברחוב, עצר לידו הנוכל שנרג ברכב וביקש הכוונה לבית הוראה. התפתחה ביניהם שיחה, במהלךיה נכנסו רוכבו של הנוכל ואף קישרו אותו טלפונית עם רב שאסר עליו ליטול הלואאה בריבית לצורך ביצוע עסקה. תוך כדי השיחה, שבה הצליח הנוכל לקנות את אמונו, אמר לו הנוכל שמדובר בעסקה של מכירת תכשיטי יהלומים לגוי ברוח נicer וכי חסר לו 30,000 ש"נ על מנת שיוכל לרכוש את התכשיטים. במהלך השיח שהתרחש ביןיהם הסכימים ליברמן לסייע לנוכל להלוואה לצורך ביצוע העסקה, והnocל הציע לתורם למוסדות שאליהם משתיר ליברמן 3,200 ש"נ. ליברמן מילא כרטיס תרומה על פי מספר כרטיס אשראי שהקريا לו הנוכל (ת/59). בבדיקה שערכו השופטים עם בנק הדואר לאחר מתן העדות, התברר כי מדובר בכרטיס שאין קיים (ת/88).

הnocל גם הציע ליברמן לקבל את התכשיטים ממשכו, אך הוא סירב. כעבור כמחצית השעה, כשהצליח להשיג 6,000 ש"נ התקשר ליברמן לנוכל, אשר אסף אותו ברכבו, הם נסעו לבית חברו של ליברמן שם הוא לווה מהחבר 6,000 ש"נ ומסר אותם לנוכל שהבטיח להחזירם למקום שבו קבעו להיפגש, בצדיק 5,000 דולר רווח מהעסקה. למחמתו, הנוכל לא הגיע למקום המפגש ואף לא ענה לשיחות הטלפון שלו. הנוכל הציג עצמו בפני ליברמן בשם דניאל בן רחל ש Carter ומספר הטלפון שמסר לו הוא 055-2433910.

ליירמן לא ניגש להתלוון בעצמו, אלא הוזמן להגיש תלונה על ידי המשטרה שנודע לה על העבירה, ובעת חקירותו הוצגה לו תמונה של הנאשם והוא זיהה אותו כרמאי.

ליירמן הושמעה הקלהה של שיחת טלפון שלא ברור מקורה, והוא זיהה בה את עצמו משוחח עם הנוכל.

7. ליירמן העיד בשטף, מתווך זיכרון של הדברים, תיאר פרטיהם ואנקדוטות בשיח שלו עם הנוכל, השתדל לדיק ותיקן את עצמו בפרטיהם שחייב שלא הבHIR נכונה. התרשם מהheid אמת, ואולם מובן כי משקלו של זיהוי את הנאשם הוא נמוך יותר, שכן הוצגה לו תמונה בודדת של הנאשם ולא נערך לו מסדר זיהוי.

האירוע השני

8. אלחנן שפירא, המתלוון באירוע השני, תיאר בעדותו ובעימות שערך עם הנאשם, כי יומיים לאחר שמחאת תורה, כשחזר מתפילה ערבית,פגש ברמאי, אשר ביקש את עזרתו במציאת רב שיפסוק לו בהלכות ריבית, אך הוא לא הצליח למצוא רב. נקשרו ביניהם שיחה במהלך אמר לו הנוכל, כי נקרתה בפניו הזדמנויות עסקה, שבה ניתן להפיק רווח גדול, אך חסר לו כסף להשלמתה. שפירא, שראה בכך הזדמנויות להרוויח בעצמו, הציע להלוות לו את הסכום החסר. הנוכל הסיע את שפירא ברכבו למקום שבו לווה סכום של 8,000 ₪ ומסר אותו לנוכל, שהבטיח להחזירם למחירת היום. לאחר מכן הנוכל הסיע אותו לבתו, אף נתן לו 100 ₪ לצורך תשלום למוניות שתסייע לו לשמחה משפחתיות שאליה מיהר. הנוכל הציג עצמו בפני שפירא בשם שבתאי גולדשטיין ומספר הטלפון שמסר לו הוא 055-9244046. שפירא תיאר, כי סבר בטעות שמדובר באדם שהתגורר בשכנות אליו בעבר, בעל שם המשפחה גולדשטיין, וכשנכנסה לקבל את כספו בחזרה פנה לו לאותו גולדשטיין, שאמר לו שמדובר בטעות.

שפירא תיאר את הנוכל כאדם בעל חזות חרדי, בעל ציפוי ז肯 ותיאר כי ניסה להתקשר למספר שמסר לו הנוכל מספר פעמים, אך איש לא ענה. במהלך חקירותו במשטרה הוצגה לו תמונה של הנאשם והוא זיהה אותו כnocel וכן עמד על כך שהנאשם, שאותו פגש בעימות שנערך בתחנת המשטרה (ת/18), הוא הנוכל וטען שזיהה אותו על פי מראהו וקולו.

9. גם שפירא טען בעדותו כי זכרונו אינו כشاهה, בשל גילו העולה על 70 שנים, ניכר כי זכר היטב את האירוע ותיאר את הדברים לפרטים. אף כי ברור היה שעצם הודהתו של שפירא בכך שביקש להרוויח בעצמו כסף מן העסקה גרמה לו אי נוחות, הוא תיאר את הדברים בפשטות ובכנות שחזקנו את מהימנות עדותו, אשר מצאתי כי ניתן לבסס עליה ממשצאי עובדה. העובדה שפירא סירב לומר מי החבר שהלווה לו את הכספי אינה פוגעת במהימנותו, בשים לב למגזר שלו משתיר, לחשדות הרבה הרבה שמדובר בני מגזר זה כלפי גורמי הממסד, שיש בהם כדי להסביר רצון כן של אדם המשтир למגזר להימנע מלערב את חבריו בחקירות משטרה או בעדות בבית משפט.

עם זאת, גם בעניינו של שפירא משקלו של זיהוי הנאשם זעום, על רקע החלטתם של החוקרים להציג גם לו תמונה אחת של הנאשם בלבד ולא לעורו לו מסדר זיהוי. משכך, מילא אין ממשמעות לכך שייתכן שהעד נחשף לתמונהו של הנאשם באינטרנט טרם חקירותו במשטרה (עמ' 47 שורות 23-14).

האירוע השלישי

10. מרדכי אברהם לרנר, המתלוון באירוע השלישי, תיאר בעדותו כי בחול המועד סוכות, כשהיה ברחוב בבני ברק,פגש בנוכל שנגה ברכב עצר ושאל אותו הין ניתן למצוא רב שיפסוק לו בהלכות ריבית. נקשרו ביניהם שיחה, והnocל אמר לו כי חסר לו סכום של 2,000 דולר לצורך השלמת עסקה, שהוא מבקש ללוות אותם ביריבת. לרנר הצעע לנוכל להלוות לו את הכסף. בידיו היו 6,000 ₪ בלבד, אולם אמר היה להחזיר לגמ"ח ממנו לווה כסף, והוא נסעו במכוניתו של הנוכל לבתו של לרנר על מנת לקחת את יתרת הסכום. ביתם הגיעו את בתו ואת חתנו של לרנר. לרנר מסר לנוכל 8,000 ₪ בסך הכל, והnocל הבטיח להחזירם למחרת היום. לעומת זאת, לרנר התקשר לנוכל, אך הוא דחה אותו בתירוצים שונים וכעבור כמה ימים הקשר ביניהם נתקע. לרנר תיאר את הנוכל כאדם בעל חזות חרדיות, שהחשיך כיפה והוא לו זפי זקן, הציג עצמו בפני לרנר בשם שבתאי גולדשטיין ומספר הטלפון שמסר לו הוא 055-9244046. לרנר לא הגיע בעצמו להגיש תלונה על המרימה והמשטרה היא שפנתה אליו. הוא עומת עם הנאשם במשטרת ואמר כי סיפר את הסיפור לפני הנוכל, אך הנוכל לא רצה להגיב. לרנר השמעה שיחת טלפון מוקלטת ובה זיהה את עצמו ואת הנוכל משוחחים (עמ' 34 שורות 21-20). במהלך חקירות המשטרה הוצאה לו תמונה שבה זיהה את הנוכל.

11. גם לרנר העיד בשטף ובביטהו וניכר כי השתדל לדיק. הוא זכר היטב את מרבית הפרטים והקפיד לציין לגבי פרטים מסוימים שאינם זוכרים. לרנר לא חלק על כך שכעבור כמה ימים אמר לבתו וחתנו כי הנוכל החזר לו את הכסף, ואולם הסביר כי רצה למנוע מהם צער מקובל עלי' והדבר אינו פוגע במהימנות עדותו בבית המשפט, אשר מצאתי כי ניתן לבסס עליה ממצאי עובדה.

בחקירות הנגידית התעורר ויכוח בשאלת האם במהלך חקירתו במשטרת הראו לו תמונה אחת או כמה תמונות. הגם שבבזבוזה שמסר נכתב "מציג לך תמונה" לרנר עמד על כך שהראו לו כמה תמונות של אותו אדם מכינויים שונים (עמ' 36 שורה 21). גם בעניינו של לרנר אני מתקשה להבין את התנהלות החוקרים שחשדו באדם מסוים, אך בחוץ להציג לעד תמונה אחת שלו ולא לעורר מסדר זיהוי. זיהוי זה הוא חסר משקל לא רק בשל ההחלטה להציג לעד תמונה של חשוד אחד בלבד, אלא גם לנוכח העובדה כי התמונות שהוצעו לעד אבדו ולא ניתן לדעת אילו תמונות הוצגו לו ומי מצולם בהן. על משקלו של מחדל חקירה זה לעמוד בהמשך, בפרק הנוגע למחדלי חקירה.

12. בתו של לרנר, שרה, וחתנו, ראובן, חיזקו בעדותם את תיאורו של לרנר ביחס לפרטי האירוע כפי שתוארו על ידי לרנר.

הgem שהגינה ביקשה לזמן את ראובן, החתן, לעדות, במהלך החקירה הראשית הסגור להגשת הודהתו במשטרת (ת/65) בשל כך שתאממה את שנאמר בעדות עד אותה עת, וויתר על חקירה נגידית (עובדת המעליה כשלעצמה תהיה ביחס לפשר זימונו מלכתילה). בהודעתו תיאר ראובן את האדם שנפגש עם חמו כבעל מבנה גוף מלא, בעל תשובה, בסביבות גיל 45 בעל חזות אשכנזית, אולי מעט רוסי. תיאור זה, גם אם אין בו כדי להצביע על אדם מסוים, תואם את מראהו של הנאשם.

ל芝ת נערך מסדר זיהוי תמונותיו של הנאשם הופיעה בו, אך הוא לא זיהה בו איש (נ/1), עובדה שהיא נטולת משקל, שכן芝ת לא אמר שתמונתו של החשוב אינה נמצאת במסדר, אלא כי אינו מצליח לזהות.

גם התיאור שמסירה שרה, לפיו הנוכל היה אדם מלא, רחב וגובהה, הוא תיאור שעולה בקנה אחד עם מראהו של הנאשם.

הairoע רביעי

13. נפתלי גולדברג, המתלוּן באירוע הרביעי, זומן לעדות בשל רצונה של ההגנה לחקור אותו בחקירה נגדית. אף על פי כן, סמך לאחר תחילת שמיית עדותו, הודיעו הסגנור כי הוא מסכים להגשת הוועדה במשטרה וכי אין לו שאלות בחקירה נגדית.

על פי האמור בעדותו ובהודעתו במשטרה (ת/72) ביום 22.9.18 בשעות הלילה פנה אליו הנוכל, שהציג עצמו בשם ייחיאל גולדשטיין, ובקש למצוא רב הוראה לצורך שאלה בהלכות ריבית. גולדברג קשור עמו שיחה, במהלך אותה שיחה גולדברג התפהת להציג לנוכל הלוואה, וכשראה הנוכל שגולדברג מסכים להלוות לו סכום של כ- 7,000 ₪, ביקש ממנו 10,000 ₪. הנוכל הסיע את גולדברג לבנק, שם הוא משך 10,000 ₪ במזומנים מהכספומט ומסר אותן לנוכל, שהבטיח להחזיר למחרת היום באמצעות העברה בנקאית סכום של 20,000 ₪, שהם החזר הלוואה והרווח מהעסקה. הם חתמו על מסמך של אישור ריבית, גולדברג מסר לנוכל את מספר הטלפון בבתו ושבח לחתמת המnocל את פרטיו. למחרת, אותו אדם התקשר אליו ו אמר לו שעשה העברה, הבטיח להתקשר בעבר יומיים, אך לא התקשר.

מתוך הקשר הדברים והעובדת שהוגשה תלונה במשטרה, והגם שהדבר לא נאמר מפורשות בהודעה, ניתן להבין כי הנוכל לא העביר את הכספי וכי גולדברג לא קיבל את כספו בחזרה, מסקנה הנתמכת גם מתחזק דף תנועות בחשבון העובר ושב של גולדברג (ת/73). גולדברג תיאר את הנוכל כאדם בעל חזות חרדית, שמנמן, לא מגולח אך לא בעל זהן.

14. שהוגשה הוועדה של העד ללא חקירה נגדית, מובן כי אין מחלוקת על תוכנה בה, והאמור בה יהווה בסיס לקביעת ממצאי עובדה.

הairoע חמישי

15. המאשימה לא הביאה ראיות מספיקות להוכחת אירוע זה, הנאשם לא התבקש להשיב לאשמה ביחס אליו והוא מזוכה ממנו.

הairoע השישי

16. בנימין יצחק כהנא, המתלוּן באירוע השישי, תיאר כי ביום 27.8.18, בעת שהלך ברחוב, פנה אליו הנוכל, אשר שברכב ואמר שמחפש הרבה בגין שאלת ריבית. בין השניים נקשרו שיחה, והnocל סיפר לו כי מדובר בעסקה לרכישת יהלום, שלצורך מימון יש מי שמוקן להלוות לו בריבית את הסכום החסר. הנוכל הטיל ספק בכך שרב יתרו לו ליטול הלוואה בריבית, ובהמשך השיחה ביקש מכהנא להלוות לו 3,000 ₪ ולהפוך בכך לשותף ברכישת היהלום. הנוכל הבטיח לכהנא כי תמורה מכירתו של היהלום ברוח, הוא ירוויח 10,000 ש"ח. כהנא אמר שאין היהלום, והnocל ביקש 2,000 ₪ וביקש מכהנא למשוך את הכספי בכספומט ולא להביאו מביתו. הנוכל הסיע את כהנא ברכבו עד לסניף הבנק שם משך כהנא סכום של 2,000 ₪ ומסר אותו לנוכל. הנוכל מסר לכהנא יהלום, שלטענתו שווי רב, והם סיימו להיפגש למחרת, כדי שהnocל יחזיר לו את הכספי והוא יחזיר לנוכל את היהלום. למחרת בבוקר הנוכל התקשר אליו, אך כהנא לא ענה כי היה באמצעות תפילה. מאוחר יותר הוא התקשר

לנוכל, שביקש לדוחות את שעת הפגישה, ובמהמשך ניסה כהנא להתקשר אליו שוב ושוב אך השיחות נדחו והnocל לא ענהטלפון.

כהנא ניגש לבדוק את הילום שהnocל מסר לו והתברר שמדובר בזיהוף.

הnocל הזדהה בפני כהנא בשם דוד קניג, מספר הטלפון שמסר לו הוא 053-6737201 וכהנא גם רשם את מספר הרכב שבו נаг nocל: 021-71-135.

במהלך חקירת המשטרת עומת כהנא עם הנאשם, אשר שמר על זכות השתקה.

17. כהנא סיפר בשטף על הדברים ונזכר כי זכר אותם היטב. תדפיס חשבון הבנק שלו (ת/92) תומך בגרסתו. השאלה היחידה שלגבי התרשםתי כי הוא ניסה להתחמק מממן תשובה לה, היא מי האדם שליח אותו להتلון במשטרת. במידה רבה התנהלותו בעניין זה הושפעה מהדרך התקופנית שבה נשאלו השאלות, והדרישה הנחרצת שניקוב בשמו של "אדם מחסידות גור" שליח אותו למשטרת (עמ' 116 שורה 19) ומהמורכבות הידועה של הקושי בשיתוף פעולה של גורמים מחסידות זו עם הרשות הממלכתית. לפיכך, לא מצאתי כי היה בהנהלות זו של העד בעניין נקודתי שיש לו הסבר, כדי לפגום במהימנות עדותו ובאפשרות לקבוע על פיה ממצאים.

כהנא אישר שיתכן ששמע את שמו האמתי של הנאשם טרם הגיעו למשטרת, אך עמד בתוקף על כך שלא ראה תמונה שלו טרם מסדר הזיהוי, ולא קם ספק בדבריו בעניין זה.

18. לכהנא נערך מסדר זיהוי תמונות ביום 18.11.6 (נ/6) והוא אמר "הוא לא פה" הגם שתמונהו של הנאשם הופיעה במסדר. עדותתו הסביר שכונתו הייתה כי אינו בטוח באופן וודאי האם תמונהו של nocל מופיעה במסדר או לא, והסביר זה מקובל עלי ולא נסתר.

הائורע השבועי

19. משה דרשן, המתلون באירוע השבועי, תיאר בעדותו, כי בשעות הערב של יום 18.8.27, בעת שהלך ברחוב, פנה אליו nocל ובקש ממנו לסייע לו לאתר רב לצורכי שאלה בהלכות ריבית. ככלא מצאו, נקשרו ביניהם שיחה, והnocל סיפר לו שהוא סכום של 1,000 דולר לצורך שלמת עסקה לרכישת יהלום, ואף הציג לו את הילום שברצונו לרכוש. במהלך הפגישה שארכה בין עשרים דקות לחצי שעה, דרשן הציע לסייע לנוכל ולהלוות לו את הכסף והnocל הסכים וערך שטר הלוואה. לדרשן היה בכיסו רק חלק מהכסף, ולכן nocל הטייע אותו לבנק סמור, שם משך את היתרה ומסר לנוכל 5,000 ₪. nocל הבטיח להחזיר את הלוואה תוך יומיים או יומיים ועוד הציע לו לקבל את הילום כערבות, אך דרשן סירב. בעבר יומיים ניסה דרשן להתקשרות nocל, אשר דחה אותו בתירוצים שונים, וגם אשתו של דרשן התקשרה אליו. nocל אמר שהוא בדרכו אליהם להחזיר את הכסף, אך לא הגיע, ומאותו שלב חדל לענותטלפון.

nocל הציג את עצמו לפני דרשן בשם דוד קניג ומסר לו שני מספרי טלפון: 053-6737201 וכן 054-4660233. דרשן תיאר את nocל כמו שהוא עם שכבת זקן דקה מאד בצבע שחורה- חום, בין מגולח למזהוקן, וחבש כיפה שחורה.

דרשן הגיע למשטרה ביוזמתו, לאחר שראה פרסום בעיתון על נוכל שביצע מעשה מרמה דומים ורק לאחר שקיבל היתר מהרב להגיש תלונה, אך עמד על כך שלא נחשף לתמונה של הנאשם קודם למסירת ההודעה במשטרה (עמ' 31 שורות 6-3). במהלך חקירת המשטרה עומת דרשן עם הנאשם, אשר שמר על זכות השתקה (ת/7).

20. דרשן העיד גם הוא בשטף, מתוך זיכרונו, סיפר אנקדוטות ופרטיו פרטימ מתוך השיחות עם הנאשם והתרחשויות שסבבה אותן, ועודתו עוררה רושם מהימן. כפי שעולה מתוך ת/108 ומדובר בעדות, דרשן אמן טעה תחיליה בהודעתו במשטרה ביחס לתאריך האירוע, אך לאחר שהעביר למשטרה את תדפיס חשבון הבנק שלו תיקן את עצמו ביחס לתאריך. מדובר בטעות של יום אחד ואין בה כדי להשפיע על מידת מהימנותו. תדפיס חשבון הבנק של דרשן (ת/62) תומך באמור בעדותו.

דרשן סירב להסביר על שאלות בדבר טיבת שאלות שביים האירוע ואמר שמדובר בנסיבות הפרט, אך לא מצאתי כי יש בכך כדי לפגום במהימנותו מהטעמים הבאים- ראשית, לא מצאתי כי מדובר בתנהלות כספית חריגה שלו, בשים לב לפרטי היתריה בחשבון. שנית, לא הצליחו להבין את הרלבנטיות של השאלות לaiושם, בפרט כאשר הנאשם כפר כפירה כללית באישומים. התרשםתי כי קיירתו הנמרצת של דרשן בעניין זה, מבלי שיש לנאנש טענה קונקרטית אחרת לגבי המשיכות, נועדה אך להבהיר את העד בעניינים שאינם קשורים לaiושם.

דרשן לא הגיע להتلונן מיד, אלא לאחר 3 חודשים, ואולם כבישת העדות אין בה כדי לפגוע במהימנותו על רקע העובדה כי מדובר באדם מהמזרח החradi שנדרש לאישור של רב כדי להגיש תלונה, וכי שטייר, תחילת הרבה לא אישר את הגשת התלונה (עמ' 31 שורות 16-18).

21. לדשן נערך מסדר זיהוי תמונות (ת/63). הוא בחר בתמונה של הנאשם ואמר "אני חושב" שהוא האדם. תיאור זה אינו יכול להיחש卜 ראייה מכערעת לזרוי וודאי יידרשו ראיות לחיזקו, ואולם הוא תומר בזיהויו של הנאשם מבצע העבירה. יש לומר כי התיאור שמסר דרשן בעדותו של האדם שהונאה אותו "שכבת ז肯 דקה מאד שנעה בין מגולח למזוקן" תואם את מראהו של הנאשם.

במצר ת/49 (שהוגש שוב כת/71) מתחאה טענה של הנאשם מפני סגנונו באותה עת, כי טרם ערכית המסדר הוא והעד המזהה הסתכלו זה על זה במסדרון תחנת המשטרה. דרשן הבהיר נמרצות שראה את הנאשם אזוק טרם המסדר, שלא נערך באותו היום, אלא רק למחמת הצהרים, ולא מצאתי טעם המצדיק לפקפק בעדותו בעניין זה, שלא הובה כל ראייה ישירה לסתור אותה, ובפרט הראייה המתבקשת של עדות הנאשם בעניין. אין כאמור במצר, שהוא עדות מפי שמוועה, כדי להקים ספק בטעنته של דרשן, כי לא כך היו פנוי הדברים, ודבורי של דרשן אף נתמכים בזמנים שכתבו השוטרים סמור לאחר שהועלתה הטענה (ת/85 ות/91).

22. במסדר הזיהוי שנערך למשה דרשן לא נכח עורך דין. עורך דין אמן הזמן והגיע, אך עזב את המסדר במחאה על רקע חוסר שביעות רצון שלו מהתמונות הניצבים (ת/68). אודה כי לא הצליחו להבין מהנהלות זאת, שנראה כי כל תכליתה הייתה לגרום לכך שסדר הזיהוי יתקיים ללא נוכחות עורך דין, ומשכך, ולנוכח העובדה כי המסדר תועד בצלום וידאו, לא ראייתי לייחס כל משקל להיעדרותו של עורך דין. מכל מקום, הניצבים שנבחרו דומים לנאים באופן מספק לצורך מסדר זיהוי, ובניגוד לנטען על ידי ההגנה בעניין זה, על פניהם של מרבית הניצבים ניתן להבחין בזיפי ז肯.

הairoo השמינו

23. אריה ליב גלנט, המתלוֹן באירוע השמינוי, תיאר בעדותו כי בשלתי השנה שחלפה, בעת שהלך ברחוב, פנה אליו הנוכל, שאל על רבנים שהכיר ואמר שזוקק ליעץ הLEGAL נתקשר לעסקת יהלומים שעומד לבצע. בין השניים נקשרו שיחה, במסגרתה גלנט סבר שיכל להרוויח גם הוא מהעסקה וביקש ליטול בה חלק. גלנט הלך לכיספומט ומשר סכום כסף ובהמשך הנוכל הסיע אותו לבתו ושם מסר גלנט לנוכל 6,000 ל"נ, והnocל נתן לו אבני שטען כי הן יהלומים. השניים המשיכו להיות בקשר ביום שלמחרת מכאן והnocל הציע לגלנט עסקאות נוספות, שבחלקן הבטיח לו רווח כספי ובחילוקן לא. גלנט הסכים ומסר לנוכל מספר תעוזת זהות וכן שאפשר לו למשוך כסף מחשבון הבנק של גלנט ללא כרטיס אשראי. ביום הבאם nocל משך סכומים שונים שהצטברו לכ- 30,000 ל"נ. לאחר מכן nocל תירץ תירוצים שונים מדוע אינו מחזיר את הכסף, קבע אותו פגישה להחזרת הכסף אך לא הגיע אליה, ולאחר מכן נעלם ולא השיבטלפון. גלנט ניגש לצורף כדי לבדוק את האבני שמסר לו nocל והתברר שמדובר בזיוף. nocל הציג עצמו בפני גלנט בשם דניאל מירילאשוויל ומספר הטלפון שמסר לו הוא 050-9077062. גלנט תיאר אותו כאדם נמוך, מקרית, בעל חזות דתית ומרה בוכרי, כורדי או גיאורגי. גלנט עומרת אף הוא עם הנאשם, אשר שמר על זכות השתייה (ת/14).

24. גלנט העיד בשטף רב וניכר שהעיד מתוך הזיכרון. הוא הודה גם בפרטים לא מחמיאים ובהם העובדה שהונע מתוך תאות בצע, שמנעה ממנו לבדוק את פרטיה העסקה לאושרים. גלנט אישר שיתכן כי טעה בעדותו או בהודעתו במשטרה ביחס לסכום הריאוני שמסר לנאשם, אך הודעתו לא הוגשה והוא לא עומת עם הסכום שננקבו בו בהודעתו ולכן לא ניתן לדעת האם היה פער. מכל מקום טענותיו בעדותו לגבי הסכומים שנמשכו ותמכת בדף פירוט החשבון שלו (ת/74). טענותו של גלנט כי זרק את המסמך שבו היתר העסקה שערק עם nocל אכן מעוררת תמייהה, אך אני מקבלת את הסבירות כי לא חשוב שיש לו ערך ראייתי.

לאחר בחינת עדותו של גלנט מצאתי כי ניתן לתמוך עליה מממצאים עובדיים.

25. גלנט זיהה את עצמו ואת הנאשם בשיחת טלפון שהושמעה לו, ואשר לדבריו הוקלטה על ידו (ת/75). לדבריו מסר את השיחה לחוקר המשטרה, והגם שלא הזגה ראייה לכך שהחוקר צרב את השיחה מהודעת הדואר האלקטרוני שלח לו גלנט לדיסק, לנוכח העובדה שгалנט הוא מקליט השיחה, לנוכח/zihio הוואדי שלו את הדברים, ולנוכח העובדה שלא הזגה כל תשתיית ראייתית לטענה כי השיחה נערכה באופן כלשהו, אני מקבלת את הראייה, התומכת ומחזקת את עדותו של גלנט.

26. גלנט נערך מסדר zihio תМОנות (ת/76) והוא בחר בתמונתו של הנאשם תור שצין "אני חשב שהוא הוא", ובעדותו בבית המשפט הסביר כי זיהה את הנאשם מיד כשהראה את תМОנותו במסדר zihio. גם במסדר זה לא נזכר דין בנסיבות שתוארו בסעיף 22 לעיל ובת/68, ומאותם טעמים שצינו, לא מצאתי לייחס כל משקל לעובדת הייעדרו של עורך דין מהמסדר. גלנטאמין הגע למשטרה לאחר שקרא בעיתון כתבה על מעשי מרמה דומים, אך מהימנה עלי טענותו כי לא נחשף לשמו של הנאשם או לתמונתו טרם הגשת התלונה (עמ' 61 שורה 23 וכן עמ' 65 שורה 18), ומשכך מסדר zihio שנערך לגלנט הוא בעל משקל ראייתי לחובת הנאשם, אף אם לא יכול לשמש ראייה יחידה ומכרעת לzihio.

27. יהושע איסאיבל, המתלון באירוע התשיי תיאר כי בתאריך כ"א אב, עצר אותו הנוכל ברחוב ושאל אם יכול לקשר אותו לרבות שאלת ההליכות ריבית. הם ניסו להתקשרות לרבות שהוא קרוב משפחתו של העד ומשלאל ענה החלטתו לנסוע אליו ברכבת. בעודם בדרך הרוב ענהטלפון, הנוכל אמר לו שהוא מבקש לעשות עסקה לרכישת הילומים וזקוק להלוואה בריבית לצורך שלמת העסקה, אך הרוב אסר על Nutzung ההלוואה בריבית. בין איסאיבל והnocל נקשרה שיחה, בה הביע הנוכל צער על הפסד העסקה ושאל את העד אם יוכל להלוות לו את הסכום החסר לצורך שלמת העסקה, כך שהם יחו שותפים ברכישת האבנים וגם העד ירווח ממיכרטן. איסאיבל הסכים, הנוכל הסיע אותו לבנק שם משך סכום כסף. הם המשיכו לבית הוריו של העד, שם הוא נטל סכום כסף נוסף ומסר לנוכל סך של 6,000 ₪. הנוכל מסר לו שני יהלומים בגין שקיות ערבעון והבטיח להחזיר לאיסאיבל 5,000 דולר במועד שעליו יסכו בשיחת טלפון בהמשך היום. בשעה שבה סיכמו לשוחח הנוכל לא ענה לטלפון ובמהשך התקשרות אליו ודחה אותו בתירוצים שונים. הנוכל הציג עצמו לפני איסאיבל בשם דניאל ומסר לו מספר טלפון 050-9077062.

איסאיבל עומת עם הנואם במהלך חקירת המשטרה, ובמהלך העימות הנואם שמר על זכות השתייה (ת/24).

28. במהלך עדותו בבית המשפט איסאיבל דבר בשקט, כמעט בלחש, גם אחרי שהתקשרות שוב ושוב להרים את קולו, והתנהלותו במהלך העדות העלה תהיות. מעוד זה נגבו שלוש הודעות במשטרת. האחת הגיע לתמונה במשטרת מחוז תל אביב ביום 5.8.18. השנייה באותו מועד מיד לאחר שזיהה אדם כלשהו בדף בעלבים, והשלישית ביום 13.11.18 במשטרת מחוז ירושלים, כשעתהים לאחר שנערך עימותם בין לבין הנואם. העד עומת עם העובדה שעיקר הדרכים שנשמעו בעדותו בבית המשפט אינם מופיעים באף אחת מהודעותיו (נ/3-ג/5) והוא הסביר כי הגיעו להتلונן לראשונה במשטרת מחוז תל-אביב חשש שלא מתיחסים לסיפור שלו, דבריו נרשמו בקצרה והוא לא נשאל שום שאלה שאפשרה לו לפרט את הדברים, ואולם בהמשך, כשהוא שומן לעימות עם הנואם במשטרת מחוז ירושלים, התאפשר לו לספר את סיפורו בהרחבה במהלך העימות, וכך הוא עשה.

אכן, התמונה שהגיע איסאיבל במשטרת אינה דומה במידת הפירות שלא לעדותו במשפט ולדברים שאמר במהלך העימות, ואולם אני מקבלת את טענתו של העד, כי משעה שהוצע לו להיות שותף ברכישת הילומים וברוח שיפוק ממכירתם, הוא תפס את העסקה כעסקה לרכישת יהלומים, ונקט במנוחה זה בעת שמסר את הודעתו הראשונה. ומכל מקום, בעת שעומת עם הנואם (ת/24) מסר העד תיאור דומה מאוד לדברים שנאמרו בעדותו בבית המשפט, דבריו לא נסתרו בשום צורה, ועל כן ניתן לקבל גם את עדותו ולקבוע על בסיסה ממצאים בנוגע לאופן ביצוע המרמה.

29. לאיסאיבל נערך מסדר זיהוי תമונות ביום 13.11.18 (ת/82) והוא זיהה בו את הנואם. מסדר הזיהוי נעדר עורר דין למראות שהזמין. כפי שעולה מת/35 החוקרים קבעו עם ב"כ הנואם את מועד המסדר, ליום 13.11.18 בשעה 10:00. החוקרים המתינו עד לשעה 10:45, שאז הודיע הסגנור שיתעכב עוד מעט יותר מחצי שעה, והחוקרים החליטו שלא להמתין לו עוד. חוקרי המשטרה מילאו את חובתם בנוגע לנוכחות סנגור, ומ תוך הזמן שבו המתינו הסגנור הגיע למשרדי היחידה רק בשעה 12:08, כשעתיים לאחר המועד שנקבע עמו. פרק הזמן שבו המתינו החוקרים לסנגור, כאשר העד המזהה ממתין אף הוא, הוא סביר ואף לעלה מכך, ומכל מקוםஇחו של לעלה משעתיים אינו סביר. לפיכך, היעדרותו של סנגור מסדר הזיהוי אין בה כשלעצמה כדי לפגום במשקלם, בפרט כאשר מסדר הזיהוי צולם בזידאו.

ואולם, כפי שעה מתוך נ/4, שלושה חודשים קודם לכן, ביום 5.8.19, העד זיהה בביטחון אדם כלשהו בדףו באלבום תמונות בתחנת המשטרה בתל אביב. לא ברור מי האדם שזיהה, שכן תമונתו של אדם זה לא צורפה לחומר הראיות בנסיבות שלא הובילו (עמ' 84 שורה 31). בין אם האדם שזיהה העד בדףו באלבום הוא הנאשם ובין אם לאו, מדובר בעניין עלייתי יותר שיש בו כדי להפחית עד מכך משקלו של מסדר הזיהוי שבו זיהה העד את הנאשם. ככל שמדובר בנאשם, הרי שיש בכך כדי לזהם את מסדר הזיהוי. אם לא מדובר בנאשם, הרי שהעד זיהה לכאורה שני אנשים שוניםadam שרים אותם.

הairoo העשי

30. משה אפטין, המתלוון באישום העשי, תיאר בעדותו כי הוא חבר ועד עמותת בית- הכנסת, אשר במועד הרלבנטי לאישום נאספו תרומות להשלמת בנייתו, בין היתר בדרך של פרטומים ומודעות. ביום 30.7.18 קיבל טלפון מהnocל, שביקש להיפגש עמו. הם נפגשו ובמהלך השיחה הנecal ביקש עזרה בשאלת הלכתי בנוגע ליתר עסקת הלואאה בריבית, לצורך ביצוע עסקה שאת רוחחה הוא מעוניין לתרום לנזקקים. אפטין אמר לו שאין אפשרות להטייר הלואאה בריבית והציע לו את הכספי מהגמ"ח של בית הכנסת. הנocal הסכים והבטיח להחזיר את הכספי למחרת היום. הם הגיעו לביתו של אפטין, הנocal מסר לו יהלומים כערבות להלוואה ואפטין נתן לו 10,000 ₪ למחרת היום. מכך יכול היה הגיעו לבוקר, ומכיון שאפטין אמר היה לצאצא לחופשה, סוכם שהכספי יוחזר לידי חברו, אהרון ויסברגר. בהמשך גם אפטין וגם ויסברגר לא הצליחו ליצור קשר עם הנocal, וכשענה דחה אותן בתירוצים שונים. לבסוף קבע הנocal עם אפטין להחזיר לו את הכספי ליד ביתו של אפטין, אך לא הגיע לשם ואף לא ענה עוד לטלפון.

הnocל הציג את עצמו בפני אפטין בשם דוד גולן ואף הציג לו תעודה זהה בה רשום השם דוד גולן, שם האב- יוסף. מספר הטלפון שמסר הנocal לאפטין הוא 050-9077062.

אפטין עומת עם הנאשם במהלך החקירה, והנאשם שמר בעימות על זכות השתקה (ת/11).

31. ניכר היה שאפטין התרגש מכך מעדותו בבית המשפט. אף על פי כן הוא תיאר את השתלשות הדברים באופן Kohorntsi, עמד על כך שלא נחשף לשמו או לפרטיו המזהים של הנאשם טרם העימות שנערך לו עם הנאשם לאחר מסדר הזיהוי, ולא היה דבר בחקרתו שיש בו כדי לפגום בנסיבות של העד או באפשרות לקבוע על בסיסו ממצאים.

32. לאפטין נערכו שני מסדרי זיהוי תמונות. לראשונה, שנערך ביום 15.8.19, שבועיים אחרי האירוע (ת/79, מופיע גם כנ/9) לא הופיעה תמונה של הנאשם והוא בחר בתמונתו של אחד הניצבים ואמר **"בחרתי 2 כי יש לו דמיון Katzat lepi mah sraiti"** וכן אמר: **"2 דומה לחשוד אך לא בטוח"**. במסדר הזיהוי השני, שנערך כעבור שלושה חודשים (ת/78) בחר בתמונתו של הנאשם ואמר **"מספר 7 דומה מאד"**. יש לומר כי האדם המופיע בתמונה שנבחרה במסדר הזיהוי הראשון (ת/79) אכן דומה לנאשם, ומכל מקום הזיהוי בת/78, אף אם אינו יכול לשמש ראייה יחידה להוכחת אשמו של הנאשם, מחזק את זיהויו של הנאשם מבצע העבירה. גם במסדר הזיהוי ת/78 לא נכח עורך דין בנסיבות שתוארו בסעיף 22 לעיל ובת/68. מאותם טעמים שצינו, לא מצאתו לייחס כל משקל לעובדת

היעדרו של עורך דין ממסדר היזהוי.

33. האדם שרים את אפטיטין הודהה בפניו בשמו האמתי של הנאשם, אף מסר לו מסמך (ת/77) שהוא אישור על הלואת הכספיים ועליו שמו האמתי של הנאשם ומספר תעודה זהות השונה מספר תעודה זהות האמתי של הנאשם רק בשתי הספרות האחרונות. ראייה זו היא ראייה מחזקת בעלת משקל משמעותי ממשועוט יותר לחובת הנאשם.

34. אהרון אליהו ויסבקר, חברו של אפטיטין, תיאר בעדותו כי גם הוא משתמש גבאי בבית הכנסת שבו אפטיטין הוא חבר ועד עמותה, והוא היה איש הקשר שאמר היה לקבל בחזרה לידי מהnocל את כספי ההלוואה כשאפטיטין יצא לחופשה. הוא קיבל לידי מאפטיטין את שטר החוב ואת יהלומים שאומר היה מאשר לשוב לנוכל, ותיאר כי ניסה ליצור קשר עם הנוכל מספר פעמים, לעיתים לא נענה וכשנענה הנוכל דחה אותו בתירוצים שונים עד שנתקע קשר לחלוון ולא ענהטלפון.

35. ויסבקר העיד בשטף ומתרוך זיכרונו ולא נמצא כל פגם במהימנותו. הוא לאפגש בעצמו פנים אל פנים את הנוכל, ועל כן תרומות עדותו לבירור המחלוקת העיקרית נמוכה. הרבותה עדות היא בהוכחות ההתחמקות השיטית של הנוכל ממי שהוא לווה ממנו כספים.

הairoע האחד- עשר

36. יעקב ברסלר, המתلون באישום האחד- עשר, תיאר בעדותו כי ביום חמישי 18.7.12, בשעות אחר הצהרים, הנוכל עצר לידיו ברחוב וביקש את עזרתו במציאת רב שיפסוק לו בהלכות ריבית ויתן לו היתר עסקה. הם התקשו לרבות של ברסלר שאסר לקבל הלוואה בריבית. במהלך השיחה שנקשרה ביניהם, ברסלר אמר לנוכל כי יש לו גמ"ח, והnocל ביקש שיולחו לו את הסכום שנחוץ לו. ברסלר הסכים, והnocל הבטיח להחזיר את הלוואה ביום ראשון ולהרומם 10,000 דולר לבית הכנסת. הם ערכו שטר הלוואה, ברסלר מסר לנוכל 2,200 דולר ועוד 700 ל"נ והnocל מסר לו יהלום שטען כי שוויו 60,000 דולר כערבות להלוואה. לאחר שנפרדו, ברסלר ניגש לחבר העוסק ביהלומים כדי לבדוק את היהלום, וכשהתברר לו שמדובר בזיף פנה למשטרה. הנוכל התקשר אליו בערב וביקש להחזיר את הלוואה בהמחאות, ברסלר ביקש מזמן והם הגיעו להיפגש, אך הנוכל לא הגיע למקום המפגש במועד שנקבע.

הnocל הודהה בפניי ברסלר בשם פטר קאצשווילי דוד, וכי שעולה מדו"ח העימות בין העד לנאים, מספר הטלפון שמסר לו הנאשם הוא 055-9341902 (ת/46 שורה 22). ברסלר תיאר את הנוכל כאדם שמנמן, עם פנים מלאות, בעל קרכחת וחובש כיפה, תיאור התואם את מראהו של הנאשם.

במהלך חקירות המשטרה עומת ברסלר עם הנאשם, אשר שמר על זכות השתקה (ת/46).

37. עדותו של ברסלר, אשר מיהר להגיש תלונה במשטרה שעות ספורות לאחר העסקהomid' כשבין שרומה, מהימנה ולא היה בחקירה הנגידית כדי לפגום בה. ברסלר אמן הוודה כי היה בקשר עם קורבנות אחרים במטרה לברר את זהותו של הנוכל, ואולם אין בעובדזה זו כדי לפגום במתינות טענותיו שגם הוא רומה, או בטענות בדבר הדרך שבה רומה, ואולם יש בעובדות שעלו מתוך עדותו כדי לפגום במשקל היזהוי, כפי שובייר בהמשך. עם זאת, טענות ההגנה

בעניין טיב הקשר של ברסלר עם קורייזר (פסקה ד' בעמ' 23 לsicomi הגנה) נותרו טענות בעלמא, שכן פסק הדין בתיק הקודם של הנאשם לא הוגש, אף אם היה מוגש- לא היה קביל, בהיותו עדות מפי השמעה, ומובן כי ב"כ הנאשם אינו יכול להעיד בעצמו, וזאת במסגרת הסיכומים, על שαιור בין הנאשם לקורייזר או בין העד לבין קורייזר, ואין בטענות אלה כדי לפגוע בהתרשומות מההימננות עדותו של ברסלר.

38. עדות ישראל טרויבע, חברו של ברסלר, אשר בדק את הילום שנמסר לברסלר כמשכון על ידי המנכ"ל, ממנו עולה כי הילום שנמסר היה מזוייף, מחזקת את עדותו של ברסלר בנוגע להתרחשויות העובדות.

39. לברסלר נערכ ביום 7.8.19 מסדר זהוי תמונות (ת/80) והוא זיהה את הנאשם כמי שלקח ממנו את הכסף. במסדר צוין כי התלבט בין תמונהו של הנאשם לבין תמונה של אחד הניצבים. מסדר זהוי נערכ ללא נוכחות עורך דין, באותו עת הנאשם עוד לא נעצר ולכן לא ניתן היה לעורך מסדר חי. ברסלר אישר כי פנה לעתונאות על מנת לספר את סיפוריו ואז התברר לו כי ישן תלונות דומות נוספות, שוחח עם קורבנות נוספים וערוך בירורים בנוגע לשם של החשוד וכן גילה את שמו של הנאשם. ברסלר הודה כי ראה תמונה לא ברורה של הנאשם טרם מסדר זהוי, עובדה שיש בה חשיבות עצמה כדי ליטול כל משקל מזוייף את הנאשם במסדרת זהויו.

ראיות מרכזיות נוספות

40. רותי בירון היא מורת דרך במקצועה ושותפה בחנות תכשיטים אותה מנהל בעלה. הודיעתה של עדה זו הוגשה במקום חקירה ראשית, והיא נחקרה רק בחקירה נגדית. לבקשת המשטרה בדקה העדה חלק מאבני החן שמסרו המתלוננים למשטרה באמצעות מכשיר שנטען כי הוא מזהה יהלומים, ולדבריה, אף אחת מהאבני שבדקה לא זיהתה כיהלום.

עדות זו נטולת משקל כלשהו. נראה כי המאשימה ביקשה להסתמך על הגב' בירון עדה מומחית ואולם היא לא ערכה חוות דעת מומחה, והיא אף אינה בעלת מומחיות בgambarogia. גם שהבהירה שמדובר במקרה פשוט שנעשה בו שימוש שגרתי, לרבות בתערכות תכשיטים יהלומים נחבות, טיבו ומידת מהימנותו של המכשיר שבו נעזרה, אינם ידועים בבית המשפט. אמנם אין מנעה שמומחה ירכוש מומחיות שלא בדרך פורמלית (ראו ע"פ 436/88 **רבינוביץ' נ' מדינת ישראל** (פ"ד מג(1) 553)), אך התנאים הנדרשים להוכחת מומחיות זאת אינם מתקיימים במקרה דן, ואין די בהימצאות מדי פעם בחנות תכשיטים וביקור בתערכות כדי למלא דרישות אלה.

41. מנגד, עדותו של ישראל טרויבע לפיה האבן שנמסרה לברסלר כערבן להלוואה הייתה מזוייפת (עמ' 80 שורות 14-25) כי בה כדי להוכיח עובדה זו. טרויבע הוא עובד הבורסה ליהלומים, עיסוקו בనיקיון יהלומים מקנה לו ידע בתחום והוא גם בעל השכלה רלבנטית, ועל כן ניתן להתייחס לעדותו כאל עדות מומחה. כפי שהיעידו לברסלר וטרויבע, האבן המזוייפת נמסרה מהנכ"ל לברסלר וمبرסלר לטרויבע, כך שאין גם פגם בשרשרת המוצג.

42. מוצג ת/1 שהוגש בהסכמה הוא אישור מר' חגי דודקביץ' ממנהל יהלומים לפי אבני שנתרפסו בתיק 436954/2018 ונמצאו בשקיות 172953AIN יהלומים. מתוך ת/37 עולה כי מר דודקביץ' הכנס לthur השקיית

הנ"ל את השיקיות T0313417, T0313413, T0313408, T0313410, הנ"ל אשר לא ברור מאן נתפסו.

עיוון בכתב האישום מלמד כי המאשימה מייחסת את תיק הפל"א הנ"ל לאיורע הרביעי, שבו המתلون הוא נפתלי גולדברג, אשר לא טען כי קיבל לידיו אבן כלשהו, לאיורע החמישי, שלגביו לא הובאו ראיות, ולאירע התשיעי, שבו המתلون הוא יהושע אויסאיבל. הגם שהדבר מצוין בכתב האישום, לא הובאו ראיות לכך שזהו אכן ממספר התקיק שנפתח על בסיס עדויותיהם של מתלוננים אלה. יתרה מכך, בת/102 שבה תיאר החוקר דוד קורייאט את תכולתה של השיקית הנ"ל, נכתב כי היא הכילה גם אבני שנסחרו על ידי המתלוננים בפל"א 492179/18, פל"א 18/439422, פל"א 18/352562 ופל"א 18/366460, ובוסףו של יומן, לא הובאה כל ראייה בנוגע לזהות ומוקור האבניים שהועברו לבדיקה במנהל היחלומיים, וגם זו"חות שרשות המזג ת/107, ת/109 ות/110 אין מס'יעות לפטור עלולמה זו.

אמנם השוטר נחום לוי תיאר בעדותו כי הואלקח את האבניים לבדיקה במנהל היחלומיים (עמ' 93 שורה 3), ואולם העד לא ערך כל מסמך בכתב בנוגע לפעולה זו, ולא ברור אילו מהאבניים נלקחו למנהל היחלומיים לבדיקה. לך יש להוסיף את עדותו של אייל רון לפיה הגם ששמו כתוב כמו שערכ את ת/109, למעשה לא הוא ערך מסמך זה (עמ' 124 שורה 19).

מהאמור עולה כי הגם שבת/1 היה פוטנציאלי להוכיח כי האבניים שנסחרו המתלוננים הן אבני מזויפות, התנהלות החוקרים מנעה את האפשרות לדעת אילו אבניים לבדוקו, ולפיכך לא ניתן להסתמך על ת/1 להוכחת טיבן של האבניים.

על אף האמור, אני סבורה כי העובה שעד היום הנוכל לא פנה לאיש המתלוננים בבקשת לקבל בחזרה אבניים ששווני, על פי טענתו, عشرות אלפי דולרים, מבססת עצמה את המסקנה כי אין מדובר ביהלומיים.

43. בעת מעצרו של הנאשם נתפסו, בין היתר, טלפון מסווג שחור שנפל מידיו בעת שהיה ברכב (מזג 1), טלפון מסווג נוקיה שחור אשר נתפס בעת חיפוש בדירתו (מזג 4), טלפון סלולרי מסווג alcatel שחור שנתפס בחיפוש ברכבו של הנאשם (מזג 6) וטלפון נוסף מסווג נוקיה שחור (מזג 7). המוצגים נתפסו בתאריך 4.11.18 על ידי החוקר שניר אלעזר, וסומנו על ידו (ת/100).

לאחר שהנאשם הובא לתחנת המשטרה נערכ חיפוש נוספת ברכבו, שהובא אף הוא לתחנה, ובמהלך החיפוש נמצאו כרטיסים של פלאפוןหมายเลข 8997250000045701360 (מזג 1), טלפון של כרטיסים סימן 899732923000309473346, שהמספר הנידח המופיע עליו הוא 00-2445600-055 (מזג 2) ומקשר טלפון מסווג סוני בצד ימין של הרצל המופיע עליו הוא 1-35384806-355586 (מזג 3). החיפוש נערך על ידי אייל כליל החורש ביום 4.11.18 (ת/99).

abhängig כי העובה שנדרכו שני חיפושים ברכב כדי למצוא את כלל המוצגים אינה מעלה תמייה, לנוכח טיבם של המוצגים נתפסו בחיפוש השני, ובשים לב לנטיות שבahn בוצע החיפוש הראשון. הערת ההגנה בסיקומיה בעניין זה לא היה לה מקום שעה שני החוקרים- אלעזר וכליל החורש, העידו בבית המשפט ואיש מהם לא נשאל כל שאלה בנושא.

44. מתוך המזכיר שערכ דוד קורייאט ת/105, אשר הוגש בהסכמה עולמה, כי כרטיס הסים שהוא מזג 1 נתפס על ידי אייל כליל החורש מקשר למערכת המשטרתית למספר טלפון 050-9077062. משוהגש המזכיר בהסכמה שלא חוקירה נגדית, יש כאמור בו משקל מלא.

45. המאשימה ביקשה להתייחס לכרטיס אשראי שנפתח על הנאשם בעת מעצרו (ת/28) כראיה המחזקת את הקשר בין הנאשם לעבירות, לנוכח מספר כרטיס האשראי שמי לא הנוכל בכרטיס התרומה שמסר לliberman, המתלוון באירוע הראשן (ת/59). לטענת המאשימה, מספרי כרטיסי האשראי שונים "רק" בשש הספרות האחרונות.

עובדת ידועה היא כי סדרות של כרטיסי אשראי נושאות לפחות לפחות 4, ולעתים גם 8 ספרות ראשונות, זהות בכל הcreditsים שהונפקו בסדרה. משכך מובן כי שונה בשש מתוך שמונה הספרות האחרונות, גם אם התקף ושלוש הספרות בגב הcredits זהים, אינם אפשר לקבוע שום מידע בין כרטיס האשראי שנפתח אצל הנאשם לבין מספר כרטיס האשראי שנרשם בכרטיס התרומה.

46. בתיק נערכו מחקרים תקשורתייםטלפון שמסר הנוכל למצלונים (ת/58) ואף נערכו עיבוד של המידע שהתקבל מחברת התקשות (ת/90), ואולם ראייה זו היא כמעט חסרת משקל, שכן מספרי הטלפון הנגדיים הם רובם talk-
chamao prepaid, שלא זהה על ידי חברת התקשות, איש מן המצלונים, למעט מרדי לרבר, המתלוון באירוע השלישי, לא נשאל מהו מספר הטלפון שלו, וממילא לא אישר כי מספר זה הוא המספר אליו מתיחסים מחקרים התקשות.

47. במסגרת החקירה, נערכו, ככל הנראה, האזנות סתר שככל שהוגש ביחס אליהן הוא תקליטור שעליו נצרכו שיחות (ת/97) ותמליל שיחות (ת/111). לא הובאו ראיות המלמדות לאיזה מספר טלפון נערכה האזנות הסתר ומה הקשר שלא佞אים או למי מהמצלונים. משכך, ראיות אלה הן נטולות משקל(Clash), ובהתאם- גם השוואת הקולות שערך רס"ר איתי צ'יקורל (ת/93-ת/96), ואשר מסקנותיה הן כי הנאשם הוא הדובר בכל השיחות אליו מתיחסות חוות הדעת שכתב, היא נטולת משקל, בפרטabisnom לב לעובדה כי גם רס"ר צ'יקורל לא ידע לומר מה מקורן של השיחות שחוות דעתו התייחסו אליהן (עמ' 105 שורה 27).

הנאשם

48. במהלך כל חקירות המשטרה השיב הנאשם כי שומר על זכות השתקה, למעט תשובה בת/3 שורה 91 "שומר על יותר עסקה". כשהسئل מה פשר הדברים השיב שהוא שומר על זכות השתקה. בין אם מדובר בתשובה שניתנה בהישח הדעת, מתוך הבלבול של הנאשם, ובין אם בכוונה, לא ניתן להתעלם מהשימוש של הנאשם במילוי שהן לבנויות מכך לכול מעשי המרמה המתוארים בכתב האישום, ביטוי שוחרר על עצמו לאורך כל העדויות של המצלונים אך דווקא לא הזכר על ידי החוקר בהתאם הودעה. השימוש של הנאשם בביטוי זה בנסיבות שתוארו מעוניין ומעלה תהיות, שגם אותן לא ניתן היה לברר בשל שטיקתו של הנאשם גם בחקירת המשטרה וגם בבית המשפט.

49. הנאשם ישב בדינום וחיר חיוכים רחבים, גיחר ולעתים מלמל לנוכח עדויות המצלונים, למעט כאשר נחקרה הגבי בירון בנוגע לבדיקה היולדומים, שacz הוא הפגין עניין רב, וביקש שוב ושוב להנחות את סגנו או אילו שאלות לשאול.

דין והכרעה

50. כפי שפורט לעיל, עדויות המתלוננים בוגרנו לאופן שבו בוצעו כלפים מעשי המרמה התקבלו כמהימנות. העובדה שהמשטרה פנתה אל חלק מהמתלוננים אין בה כל פסול. המשטרה חודה בביצוע עבירות, עובדה המקימה חובה עליה לחקור את העבירות. לנוכח העובדה כי המתלוננים משתיכים כולם למזר, אשר ידוע כי חבריו מתקשימים לפנות באופן חופשי לרשות האכיפה, טוב עשתה המשטרה שיזמינה מיזמתה את הקורבנות למתן עדות. מקובלת עלי בהקשר זה עדותו של רס"מ דורון ממך, לפיה כאשר פנה לממתלוננים פוטנציאליים לפי מספרי טלפון שעלו במחקרים הקיימים, שאל אותו שאלות כלליות ביותר ונמנע מלמסור להם את שמו של הנאשם או פרטיים אחרים שעלויםchezם את עדותם, (עמ' 96 שורות 14-12) ועל כן, התיעוד בכתב שערך בעניין זה (ת/87) מספק. משכך, לא מצאי כי העובדה שהמשטרה יזמה את הפניה לממתלוננים פוגמת במשמעותו של מי מהם.

51. חלק מהמתלוננים אישרו את העובדה כי בסביבתם היו שמעות על נוכל הנוגג לرمאות אנשים בצורה דומה, חלקם אישרו שנחשפו לידעה בעיתון או לתמונה של הנאשם, ועובדה זו הייתה בה כדי להשפיע על סגירת הזיהוי בלבד של אותם מתלוננים שנחשפו לתמונה, כפי שפורט לעיל ביחס לכל אחד מהאירועים, ולא מעבר לכך.עובדה זו אינה מקימה חשד כלפי המתלוננים, כפי שביקשה ההגנה לקבוע.

52. מושנית אמון בעדויות המתלוננים, כפי שפורט לעיל, אקבע כי אירועי המרמה התרחשו כפי שהם תיארו אותם.

53. לאחר בחינת הראיות עלות שתי שאלות מרכזיות שיידונו להלן: האחת היא, האם הנוכל שרימה את המתלוננים בכל אחד מהאירועים הוא אותו נוכל. אקדמי ואומר כי מצאת שהתשובה על כך היא חיובית. השאלה השנייה היא האם ניתן לקבוע, על בסיס הראיות שהוגשו, מעבר לספק סביר, כי הנאשם הוא הנוכל.

האם בכל האירועים מדובר באותו נוכל?

54. כל העבירות בוצעו בתחום פרק זמן קצר בין שלושה וחצי חודשים. המתלוננים מסרו תיאור דומה של האדם שרימה אותם: כיפה שחורה גדולה, זיפי זקן, קרכח או מעט שיער בראש, מבנה גוף גבוה ומלא. גם שיטת המרמה דומה, הן בעצם הפניה לקורבנות המשטיכים כולם למזר החדרי, הן בעובדה כי הפניה אל רובם המכريع של המתלוננים נעשתה ברוחב, כביכול באקריאי, תוך קשרית שיחה אגב שאלה הלכתית זהה, שעוסקת בבקשת להיתר עסקה הכרוכה בהלוואה בריבית. לכל המתלוננים תואר כי ההלוואה נחוצה לצורך ביצוע עסקה, ולרובם המכريع נאמר כי מדובר בעסקה לרכיבת יהלומים. במהלך השיחה עם כל המתלוננים הנוכל הפיגן היכרות עם גורמים בקהילה החרדית, או עם נושאים הלכתיים, יציר מגז Caino הוא עצמו משתייך או מצוי ברצה של אותה קהילה, ואף תיאר כי בכוונתו לתרום את רוחה הצפוי של העסקה לפעילויות צדקה כלשהי. לכל המתלוננים אמר הנוכל כי חסר לו סכום כסף לצורךימוש העסקה, כי עליו לבצע את העסקה באותו היום, בשל מגבלות كالלה ואחרות המונעות את דחייתה, ובכך עמד על הדחיפות שבקבלת הכספיים. לרובם המכريع של המתלוננים הציע הנוכל למסור אבני שטען כי הן יהלומים, כערבות לצורך ההלוואה שנintel מהן, וכל האבני שנסמכו למשטרה על ידי המתלוננים שהסבירו לקבל עירובן זה, נראו Caino הוציאו מאותה שקיית שנרכשה בוחנות למכירת חומר ישירה ומלאת יד.

55. בטבלה שלහן ירוכזו ההפניות לעיקרי המאפיינים שהציג הנוכל בפני כל אחד מהמתלוננים:

מספר הטלפון שם סמך הנוכל	שם שלבו	הצעה למסור	היכרות עם	כונה לתרום	דחיפות הצורך לhaitor	בקשה להיתר	עטקה ילומדים	פניה יזומה
	הזהה ה תלמידים	ה להלכה	את	בקבלת	עסקה	בקשה	עטקה	לאדם
	הנוכל	עם עם	הروح	בשל	בשל	להיתר	ילומדים	אקראי
	כערבען	גורמים	הכסף	לצדקה	הריבית	הרבית	עטקה	ברחוב
		בקהילה						
055-2433910	דניאל שטור	עמ' 16 שרה 30 עמ' 18 שרה 4	עמ' 16 שרה 28 שרה 11	עמ' 17 שרה 4	עמ' 17 שרה 25	עמ' 16 שרה 29	עמ' 16 שרה 19	1
055-9244046	שבתאי גולדשטיין	עמ' 27 שרה 8 21	עמ' 28 שרה 27 שרה 32	עמ' 27 שרה 14	עמ' 27 שרה 11	עמ' 27 שרה 8	עמ' 27	2
055-9244046	שבתאי גולדשטיין	21/2 שרה 18-19	עמ' 33 שרה 19	עמ' 33 שרה 26	עמ' 33 שרה 26	עמ' 33 שרה 22	עמ' 33 שרה 17-18	3
	לא מסר יהיאל גולדשטיין	לא מזוכר	עמ' 53 עמ' 27-28	72/7 שרה 6	72/7 שרה 9	עמ' 53 שרה 26-27	לא מזוכר	עמ' 53 שרה 24
053-6767201	דוד קניג	עמ' 114 שרה 2	עמ' 113 שרה 25	עמ' 113 שרה 26	עמ' 113 שרה 22	עמ' 113 שרה 23	עמ' 113 שרה 21	6
		עמ' 115 שרה 13						
053-6737201	דוד קניג	7/7 שרה 15- 19	7/7 שרה 26	21/7 שרה 11-12	עמ' ש' 4-5	עמ' ש' 43	7/7 עמ' ש' 43	עמ' 7
054-4660233					עמ' ש' 4-5	עמ' ש' 43	12	43 22-23
050-9077062	דניאל mirleshovil	עמ' 56 שרה 24	עמ' 56 שרה 14	עמ' 56 שרה 19-20	עמ' 56 שרה 20	עמ' 57 שרה 12	עמ' 56 שרה 13	8
						14/ 9 ש'		
050-9077062	דניאל	עמ' 83 שרה 9	עמ' 82 שרה 18	עמ' 82 שרה 27	עמ' 82 שרה 25	עמ' 82 שרה 24	עמ' 82 שרה 17	9

עמוד 17

56. גם שלא בכל המקרים הנוכל הציג עצמו באותו השם, הוא הציג עצמו בשם זהה- דוד קניג-. גם בפני המתلون באירוע השישי וגם בפני המתلون באירוע השביעי, ובשם זהה- שבתאי גולדשטיין - גם בפני המתلون באירוע השני וגם בפני המתلون באירוע השלישי ואף מסר לשני האחרונים את אותו מספר טלפון, ובכך יש לקשור גם בין אירועים אלה, מעבר לקשר הכללי העולה מתוך הסיפור הייחודי שהציג לפני כל המתלוננים.

57. המקומות שבהם התרחשו האירועים אינם אותו מקום. כך למשל, הפניה אל המתלוננים באירועים הראשונים, השני והשביעי הייתה בירושלים, הפניה אל המתלוננים באירועים השלישי, הרביעי, החמישי והעשירי הייתה בבני ברק, הפניה אל המתلون באירוע השמיני הייתה בפתח תקווה, אל המתلون באירוע התשיעי בתל-אביב ואל המתلون באירוע אחד- עשר - בבית שמש. אף על פי כן, בכל אירוע, לא יצא מן הכלל, מדובר על ריכוזי אוכלוסייה חרדיות מובהקים, ובאירועים השמיני, התשיעי והעשירי, שהעבירות המתוארכות בהם נעשו בפתח-תקווה, תל-אביב ובני-ברק בהתאם, הנוכך מסר למתלוננים את אותו מספר טלפון שבו שוחחו עמו, עובדה המצביעת ברמה וודאית על כך שמדובר באותו נוכל, ולמדת כי השוני במקום הגיאוגרפי של ביצוע העבירות הוא נטול משקל לצורך זיהוי של הנוכל.

58. מכול העובדות שתוארו מלמד, כי נקודות הדמיון בין כלל האירועים הן רבות מאד, ויש בהן כדי לבסס שיטה "חוידת המהווה מעין "טביעה אכבע", שיש בה כדי להציג על כך שבכל אירוע מדבר באוטו נוכל.

ההלכה הפסוקה התייחסה לכוחה של עדות שיטה להצביע על זיהותו של מבצע העבירה, וכך נקבע בע"פ שובי' ב' מדינת ישראל (פ"ד יט(3) 421 בעמ' 458):

"כאשר התוכנות הדומות הטמונה בכל אחת מעסקאותיו הקודמות של הנאם והדומות לאלה הטמונה בעסקה נשוא האשמה מגיעות, שעה שהן מצטברות זו לזו, לדרגת הדמיון המראה בהכרח שהנאם פעל לפי תכנית פלילית (שיטת) שקבע מראש ואשר כל אחת מאותן העסקאות (לרבות העסקה נשוא האשמה) מהוות דוגמא נפרדת להגשמה - הרי לפניו עדות שבכוחה להוכיח לא רק את יסוד הכוונה הפלילית אלא גם את המעשה הפלילי המיוחס לו. מכאן יוצא, שההבדל בין עדות שיטה לבין עדות על סתם מעשים דומים הינהו הבדל של דרגה - של מידת הדמיון בין התוכנות המאפיינות את העסקאות הקודמות לאלו הטמונה בעסקה שהוא נשוא המשפט - והוא אומר, כי עדות שיטה מחייבת הצטברות של תוכנות דומות בדרגה גבוהה יותר מאשר עדות על מעשים דומים,

המכונת להוכיח אך את כוונתו הפלילית של הנאשם.

59. אני ערה לכך שקיימים הבדלים מסוימים בין האירועים, ואולם אלה הם תולדה של התפתחות טبيعית של שיח עם אנשים שונים. מובן כי מtower כוונה לקדם את המרימה, הנוכל התאים את עצמו בכל אחד מהמרקם לנסיבות המסויימות של אותו אירוע ולדקויות שעלו מtower השיחה שלו עם כל אחד מהמתלוננים. עם זאת, הבדלים אלה, אף בהצטברותם, אין בכך לפגוע במידת הדמיון הגבואה מכך שבין כל מעשי המרימה, המאפשרת לקבוע, מעבר לספק סביר, כי הנוכל בכל האירועים הוא אותו נוכל.

האם הנאשם הוא הנוכל?

60. לנוכח הקביעה כי הנוכל בכל האירועים הוא אותו נוכל, די יהיה בכך שימיצאו ראיות הקשורות את הנאשם מעבר לכל ספק סביר לאחד האירועים, כדי לקבוע כי הוא מבצע העבירות בכל האירועים, אף אם לא תימצאנה ראיות הקשורות אליו באופן מסויים לכל אירוע ואירוע.

61. כהנא, המתلون באירוע השישי, רשם את מספר הרכב שבו נהג הנוכל והוא 201-71-135. ת/23א, אשר הוגש בהסכם, מלמד כי הבעלים של הרכב זה מzd יומם 10.12.17 ולפחות עד למועד שליפת הרשותה שהוא 6.11.18, היא אנה גסקו הנושאת ת"ז 304480908, שהיא בת זוגו של הנאשם. אמנם בסיכון ההגנה נתען כי לא הוכח שהגב' גסקו והנ帞ם הם בני זוג, אך גם ההגנה התייחסה אליה לאורך ההליך כאלו בת זוגו (ראו למשל עמ' 112 שורות 22-23, עמ' 113 שורה 11). מכל מקום, העובדה כי מדובר בבני זוג עולה מtower ד"ח הפעולה ת/54 המתאר את מעצרו של הנאשם בחברתה של הגב' גסקו ואת העובדה שבאותו מועד היא הזדהה בפני השוטרים כתבת זוגו של הנאשם המתגוררת יחד עמו, וגם המזכר ת/30 אשר הוגש בהסכם וחתום על ידי הגב' גסקו מחזק מסקנה זו.

לנוכח טיבן של העבירות בהן מואשם הנאשם והוראות סעיף 3 לפקודת הראיות, ספק אם התביעה רשאית הייתה להביא את הגב' גסקו לעדות.

בשים לב לראיות התביעה בעניין זה שתוכנן לא נסתור ומרביתן אף הוגשו בהסכם, לו ביקש הנאשם להפריך את העובדה שמדובר בבת זוגו, היה עליו הנטול להביא ראיות לכך.

יתרה מכך, השימוש במכונית של בת הזוג בעת ביצוע המרימה קשור את הנאשם בקשר הדוק למעשה המרימה שבוצע באירוע השישי. בת הזוג היא עדה רלבנטית מכך לעניין זה, ורק בכוחה היה לסתור את הטענה כי לא הנאשם הוא שנרג ברכב בזמן ביצוע העבירה. העובדה כי הנוכל עשה שימוש ברכבה של בת זוגו של הנאשם יחד עם העובדה כי בת הזוג, שהיא עדה רלבנטית לא הובאה לעדות מטעם ההגנה, כדי לסתור את המסקנה כי הנאשם הוא שנרג ברכב, מבססת, מעבר לספק סביר, את העובדה כי הנאשם הוא שביצע את עבירת המרימה לפני כהנא באירוע השישי.

אמנם, במסדר היזהוי שנערך לכהנא הוא אמר "הוא לא כאן", גם שתמונתו של הנאשם נכללה במסדר היזהוי, ואולם אין בכוחה של ראייה זו כדי להקים ספק במסקנה כי הנאשם הוא שביצע את המרימה לפני כהנא, שכן קיבלתי את הסברו של כהנא כי התבטה כפי שהתבטה מאחר ולא היה בטוח באופן ודאי ביזהוי.

62. הנוכל הודהה בפני אפשטיין, המתלוון באירוע העשירי בשם דוד גולן, שהוא שמו האשמי של הנאשם. יתרה מכך, על פי עדותו של אפשטיין שהתקבלה כמהימנה, הוא בדק את תעוזת הזהות שהציג לו הנוכל, התמונה בה הינה את דעתו כי מדובר בתעוזת זהות אמיתית, השם שנכתב בה היה "דוד גולן" ושם האב "יוסף" כשמו של אביו הנאשם כפי שעולה מתוך ת/2-5, והודעות הנאשם שהוגשו בהסכמה. אם לא די בכך, בשטר החוב שמסר הנוכל לאפשטיין (ת/77) נכתב מספר תעוזת הזהות שהקريا הנוכל לאפשטיין זהה ברובו למספר תעוזת הזהות של הנאשם שונה ממנו רק בשתי הספרות האחרונות.

טענת ההגנה כי אין היגיון רב במעשה נוכחות שבו מסר הנוכל את שמו האשמי לקורבנו היא טענה שובת לב, ואולם פעמים רבות מעשי עבירה או הדרך שבה הם מבוצעים הם נטולי היגיון, גם כאשר מדובר בעבריניות מתחכמים, ועובדת זו בלבד אין די בה כדי להקים ספק שמא אדם אחר התחזה לנאים באמצעות תעוזת זהות מזויפת (והנאים אף לא טוען זאת).

לפיכך עדותו של אפשטיין קוסרת את הנאשם, מעבר לכל ספק סביר, לאירוע העשירי.

63. מתוך ת/105 עולה כי כרטיס ה-חומרה ברכבו של הנאשם סמור לאחר מעצרו וסומן על ידי השוטר שתפס אותו כמוצג מספר 1, מזויה במערכת המשטרתית ממוקש למספר הטלפון 050-9077062 שהוא המספר שמסר הנוכל למתלוונים באירועים השניים, התשייע והעשירי. הנאשם לא הציג כל הסבר להימצאות האמצעי ששימש לביצוע העבירה ברשותו, והמסקנה היחידה שניתן להסיק מתוך נתוניים אלה היא כי הנוכל ששה שימוש באותו מספר, והוא הנאשם, אשר כרטיס ה-חומרה הקשור אליו מסטר נטאף ברשותו. עובדות אלה קשורות את הנאשם מעבר לכל ספק סביר לביצוע העבירות באירועים השניים, התשייע והעשירי.

64. מרבית המתלוונים והעדים האחרים שפגשו בנוכל, מסרו תיאור כללי שלו הדומה לתיאור הנאשם, ואולם לתיאור המילולי לא ניתן משקל ממשי בשל האופי הסובייקטיבי שהוא נושא. כך למשל כאשר המתלוונים תיארו את הנוכל כבעל מראה "אשכנזי", "בוכרי" או "קווקזי", קשה להבין מהו התכוונו, וגם ההתייחסות למבנה הגוף מלא או לגובהו של הנוכל, תליה במידה רבה בנסיבות הראות של העדים.

לחلك מן המתלוונים לא נערך כלל מסדר זהוי, ורשות החקירה בחרו להציג להם תמונה של הנאשם, ומובן כי גם לזהוי בדרך של הצגת תמונה בודדת עד המזהה אין כל משקל.

עם זאת, העובדה כי דרשן גלנט, המתלוון באירועים השניים והشمני בהתאמה, בחרו בתמונה של הנאשם במסדרי הזיהוי שנערכו להם, בצוירוף התייחסותם לפיה הם חושבים שזה הנוכל, אף אם אין בה כדי להוות ראיות מבוססות לבחן את זהותו של הנאשם כנוכל, יש בהן כדי לחזק את יתר הראיות הבסיסיות מסקנה זו.

יש לומר כי לא מצאתי כל פסול בכך שבמקרה דנן, כאשר נערכו מסדרי זהוי, היו אלה מסדרי תמונות ולא מסדרי זהוי חיים. מקובלת עלי הטענה בדבר הקושי למצאו ניצבים הדומים לנאים, והראיה הטובה ביותר לכך היא העובדה שאפיקו במסדרי התמונות שנערכו, שבהם עומד לרשות המשטרה מגוון גדול בהרבה של ניצבים, היה קושי למצוא תמונות שישבינו את רצונו של ב"כ הנאשם.

גם הזיהוי של הנאשם במסדר הזיהוי שנערך לאפשטיין מהווה חיזוק מסוים, אף כי משקלו נמוך יותר מהמשקל שנייתן

לזהו על ידי דרשן גלנט, בשימם לב לנסיבות שפורטו בפסקה 32 לעיל.

מנגד, לזהו של הנאשם במסדר זהה שנערך לאיסיאבל, המתلون באירוע התשייעי, לא ינתן כל משקל בשל הנסיבות שקדמו לערכתו של מסדר זהה כפי שפורט בפסקה 29 לעיל. גם לזהו של הנאשם במסדר זהה שנערך לברסלר, המתلون באירוע האחד- עשר, לא ינתן כל משקל, בשל האפשרות שברסלר נחשף לתמונתו של הנאשם טרם ערכית מסדר זהה, כפי שתואר בפסקה 39 לעיל. לבסוף, לא מצאתי כי העובדה שראובן זית, חתנו של לרנר, המתلون באירוע השלישי, לא זיהה את הנאשם במסדר זהה גם שתמונתו הופיעה בו, יש בה כדי לגרוע ממשקל הראיות העומדות לחובת הנאשם, שכן התיחסותו של זית בעניין זה הייתה "אני לא מזוהה" והוא לא אמר שהnocל אינו נמצא במסדר ואף לא בחר באחד הניצבים.

65. בכל אלה די כדי לקשור את הנאשם לביצוע מעשי המרימה מעבר לספק סביר, לפחות ביחס לארבעה אישומים קונקרטיים, ולנוכח המסקנה כי מדובר באותו נוכל שביצע את העבירות בכל האירועים, יש בראיות אלה כדי לקשור את הנאשם לכל מעשי המרימה שבוצעו מעבר לספק סביר. אלא שכך לא תמו הראיות העומדות לחובת הנאשם, ומצטרפת אליו ומחזקת את הראיות נגדו גם שתיקתו העיקשת לאורך כל חקירות המשטרה, במהלך העימות בהם המתלוננים הטicho בו את מעשי המרימה שביצע כלפים וגם בעת שהגיע המועד לשמיית ההגנה בבית המשפט. למעשה, הנאשם לא הציג כל גרסת הגנה שיש בה כדי להתמודד עם ראיות התביעה המצביעות עליו כעל מבצע העבירות.

66. זאת ועוד, גלנט, המתلون באירוע השמיני הקליט שיחת טלפון עם nocel. השיחה הושמעה לו בבית המשפט (ת/75) והוא זיהה את קולו ואישר את העובדה כי מדובר בשיחה שניהל עם nocel. כפי שפורט לעיל, השיחה והזהוי של גלנט את הדברים בה התקבלו וניתן להם משקל מלא. בהקשר זה שתיקתו של הנאשם היא בעלת משמעות כפולה לחובתו: היא בעלת משמעות לנוכח העובדה כי הנאשם לא מסר שום גרסה שיש בה כדי לסתור את עדותו של גלנט, והוא בעלת משמעות נוספת שכן היה בה כדי למןעו מבית המשפט לשמוע את קולו של הנאשם ולהשוותו לccoliו של nocel הנשמע באותו שיחה. הנאשם מחזק אצלו ראייה שהוא לבניטי לבירור האשמה - קולו - וheimenuhu מלהציגה בפני בית המשפט מחזקת את הראיות נגדו.

67. אין חולק כי הראיות שהוצגו הן ראיות נסיבותיות, ואולם הן מקומות מארג ראייתי שהמסקנה היחידה העולה ממנה היא כי הנאשם הוא שביצע את עבירות המרימה לפני המתלוננים בכל האירועים שלגביהם הובאו ראיות. ההגנה לא הציגה שום אפשרות להסיק מסקנה אחרת מתוך הראיות שהוצגו, ולנוכח התשתית הראייתית המוגוונת, לא ניתן אף לחשב על אפשרות אחרת.

העבריות

68. מכלול הראיות שהוצגוabisso מעבר לספק סביר את המסקנה כי הנאשם ביצע עבירות מרימה לפני המתלוננים באירועים הראשון עד הרביעי והישי עד האחד- עשר.

446/01. הוכחה גם העובדה כי מעשי המרמה בוצעו בנסיבות חמירות כפי שפורשו בפסקה (ראו למשל ע"פ 27.6.02) לנוכח תחוכמה של המרמה, ההשערה שהשكيע הנאשם ביצירת מצגי השווא ובתכנון המרמה, הנסיבות שנדרצה לצורך ביצועה, ריבוי העבירות והיקף הכספיים שקיבל הנאשם במרמה, שסכום הכל הוא כ- 90,000 ₪.

המחדלים בניהול החקירה והמשפט

70. לא ניתן לסייע את כתיבת הכרעת הדיון מבלתי להתייחס לאופן שבו נוהלו החקירה והتبיעה, ולמחדלים שבילו לארוך ההליך.

71. הראשון והבולט מבין מחדלים אלה הוא הצורה שבה נגנו החוקרים בכל הנוגע לזיהוי הנאשם על ידי המתלוננים, כפי שפורטה בסקירת הראיות.

רט"ב מיכאל גולדשטיין הוא חוקר במפלג הונאה שלא היה חלק מהמצוות שחקר את הפרשה, אך הושיט סיווע בовичוק פעולות חקירה מסוימות. מתוך תשוביתו ניתן היה להבין שחקרי המשטרה מודעים לעובדה, כי זיהוי בעל משקל של חשוד בביצוע עבירה, הוא זיהוי שנעשה במסדר זיהוי ולא בדרך של הצגת תמונה בודדת של החשוד עד המזהה. העד הסביר את המובן מלאיו - שהצגת תמונה של החשוד למצלון "שורפת" את העד מביתית יכולתו לזהות את הנאשם במסדר זיהוי (עמ' 49 שורות 4-2). אף על פי כן התקשתי להבין מה הניע את החוקרים להציג, אפילו אם לחلك קטן מן המתלוננים, את תമונתו של הנאשם ובכך לסתכל את האפשרות כי לכל המתלוננים תינתק הזדמנות לזהות את החשוד באופן שנייה יהיה להעניק משקל לזיהוי.

72. חלק מהעימותים בין הנאשם למתלוננים נערכו על ידי רס"ר אופיר אלמליח, חוקר במפלג ההונאה. העימותים של הנאשם עם ולס (המתلون באירוע החמישי, שבו לא התבקש הנאשם להשיב לאשמה; ת/43) וברסלר (ת/46) התנהלו בדרך של תשאל סגור ובו בקשה של רס"ר אלמליח מהעדים לאשר פרופוזיציות מסוימות, יש לומר מרכיבות ועומסויות בפרטים, שהוא הציע להם. העד נשאל על כך בבית המשפט, תשובהו הייתה מפתיעה, ועיקרה הוא שתכלית התשאול בדרך סגורה זו נועדת לאפשר לעדים לחזור על גרסתם.

אני מקווה כי תפיסה שגואה זו היא כשל נקודתי של חוקר בודד, ולא תפיסת עבודה מערכתית. מכל מקום חשוב להזכיר כי תשאול עדים בחקירה או בעימות, צריך להיעשות, ככל הפחות בתחילת הדברים, בדרך של שאלות פתוחות המאפשרות לעד לשטוח את גרסתו ולא בדרך של שאלות סגורות הכוללות בקשה של העד לאשר טענות והיגדים שימושר לו החוקר, מתוך חשש שהעד ישנה גרסה קודמת לשנתן או ימסור פרטים אחרים או נוספים.

73. חוקרי המשטרה איבדו לא מעט ראיות במהלך חקירת התקין, כך למשל אבדו התמונות שהוצעו לרנבר, המתلون באירוע השלישי (עמ' 36 שורה 23) ולא ניתן לדעת אילו תמונות הוצגו לו. לאיסיאבל, המתلون באירוע התשיעי, נערך דפוף באלבום כשהיה בתל אביב, והוא זיהה אדם כלשהו, אך תമונתו של מי שזיהה אבדה ולא ניתן לדעת את מי הוא זיהה (עמ' 84 שורה 32), ואיל כליל החורש תיאר כיצד המשטרה איבדה ראייה ועליה כתוב ידו של הנוכן

שהיה על מסמך שנמסר על ידי אחד המתלונים בתיק (עמ' 110 שורות 20-15).

74. במסגרת החקירה נמצאו שלושה מעתקים של טביעות אצבע על שקיות ונייר שעטפו חלק מבני החן שנמסרו למתלונים (נ/7). אף על פי כן, הם לא הושוו לטביעות האצבע של הנאשם, אלא של אדם אחר, שלא ברור מה הקשר שלהם לתיק ומה תוכנת ההשווה.

ニיכר כי שאלתי את התובעת בסיכון מודיע לא הושוו המעתקים לטביעות האצבע של הנאשם, ומודיע מלכתחילה ניטלו המעתקים אם מילא לא הייתה כל כוונה להשוותם, הפתעה אותה, ומכל מקום לא ניתן כל הסבר המניח את הדעת לכך (עמ' 134 שורות 26-32).

75. חוקרי המשטרה ביצעו וקיבלו צו לקבלת צילומי מצלמות אבטחה של מכשירי הכספומט מהם נמשכו הכספיים באירוע השמייני (ת/17). גם שהצוו עצמו הוגש לבית המשפט במסגרת תיק המוצגים, לא הוגש תזכיר, איש מן החוקרים לא העיד בדבר בעניין זה ונראה כי גם ב"כ המשasma לא הכרה עניין זה, שכן לשאלת בית המשפט השיבה כי "מדובר בפעולה שניסו לבצע" אך לא ידוע לה אם הוציאו (עמ' 134 שורה 25). משעה שהיה בידי המדינה צו לאייתור המצלמות, לא ברור מודיע הצילומים לא נתפסו, אם נתפסו, מודיע לא הוגש, ואם לא בוצעה פעולה זאת, אני מתקשה להבין מודיע מלכתחילה הגישה המשasma את צו התפיסה במסגרת תיק המוצגים.

76. בקשتم של רשות החקירה לברר האם בני החן שמסר הנאשם הן אמיתיות או מזויפות היא סבירה והגינונית, אך הדעת נותרת כי בדיקה כאמור נעשתה באמצעות עד שהוא בעל הנסיבות המתאימים למסורת עדות בקשר. הרושם שהתקבל במקורה Dunn הוא שחוקרי המשטרה ביצעו להקל על עצמן את המלאכה, חזו את הכביש לחנות תכשיטים הנמצאת ממול למשרדי היחידה החקורתית ומסרו את המוצגים לבדיקה לאדם הראשון שפגשו במקום, מבלי שטרחו לברר האם ניתן להוכיח את המבוקש באמצעות עדותו של אותו אדם.

77. ואולם לא רק בחקירת המשטרה נפלו כשלים, אלא גם בניהול התקיק בבית המשפט. כך למשל, רס"ב איל רון הובא עדות לעניין מסמך אחד בלבד, שרק במהלך החקירה הראשית התברר כי לא הוא ערך אותו (עמ' 124 שורות 13-15).

ובן כי מידע שכזה ראוי היה שיתברר בשלב ריענון העד והכנתו לדיוון, הלין שספק רב אם נערך, גם שהוא נחוץ, במיוחד בתיק מורכב בסדר גודל של התקיק הזה.

78. בעניינו של הנאשם בוצעו, ככל הנראה, האזנות סתר. אני נוקטת במונח ספקני זה, כי את המסקנה בדבר קיומן של האזנות סתר הסkeptical בעיקר על סמך היכרותי עם הצורה שבה נערכים תמלולי האזנות סתר, אשר הוגש כת/111. היתר להאזנת הסתר לא הוגש ואיש מן השוטרים שהעידו לא תיאר בעדותו ביצוע פעולת חקירה זו.

מתוך התמלולים והתקליות שהוגשו, לא ניתן לדעת לאיזה מספר טלפון נערכו האזנות הסתר, ומילא לא ניתן לדעת, מה הקשר של מספר טלפון זה לנאים. גם אני משוכנעת שפרטים אלה היו מצויים בחומר החקירה, משום מה הם לא הוגש לבית המשפט ולא הובאו בדרך של עדות. המשasma סקרה כי לא יכולה להיותחלוקת על כך שמדובר

בازנה לטלפון של הנאשם, שכן התקליטור והתמלולים של השיחות הוגשו בהסכמה (עמ' 129 שורה 10), ואולם הסכמתו של הסגנור להגשת התקליטור והתמלולים לא יכולה להיות הסכמה על יותר מאשר התוכן הגלום בראיות אלה. התוכן הוא שיחות טלפון, שבהן מופיע מספר טלפון נגדי למספר שאליו נעשתה האזנה, ולא עולה מהן לאיזה מספר נעשתה האזנה וממי הדובר במספר הנגדי.

יתרה מכך, ככל שהטענה היא כי שיחות אלה מתייחסות לשיחות שנערכו בין הנאשם לבין המטלונים, הדעת נותנת כי השיחות היו מושמעות למטלונים בעת שמסרו עדות במשפטה והם היו מתבקשים להתייחס אליהן, אך הן לא בוצעו על ידי החוקרים. תחילה, מסבירתי כי מדובר בעניין בקודתי שנשמעת מהחוקרים, אפשרתי לתביעה להציג את הקלטות למטלון באירוע הראשוני (עמ' 18 שורה 21) אולם משהתברר כי התביעה מבקשת בדרך זו לעורך שלמה חקירה שיטית העניין שהוא מהותי לא סבירתי כי ראוי לבצע את הדברים לראשונה על דוכן העדים בבית המשפט, ומשכך לא מצאתי לקבל את הקלטות, שלא הוכח מקורן. למרות זהה השיחות על ידי המטלונים בעת חקירתם במשפטה, ומשלא הובאה כל ראייה למקור השיחות שהקלטותיהם וטלון הוגשו לבית המשפט, אין משקל לחוות דעתו של רס"ר צ'יקורל הקובעות כי הדובר בשיחות אלה הוא הנאשם.

אוסיף כי חוות דעתו של רס"ר צ'יקורל היא ראייה נוספת בעוד שהרי להאזנת הסתר או עדות החוקרים בעניין ביצוע האזנה, שיש בהן כדי ללמד למי בוצעה האזנה הן ראיות מרכזיות, שהימנעות התביעה מלהגיש איזו מהן לבית המשפט היא בעלת משמעות ראייתית לחובתה. אציין כי במהלך המשפט הפנימי את תשומת ליבם של התובעת בשתי הזדמנויות לחשיבותו הריאיתית של הatzו, ואולם בהזדמנות הראשונה היא השיבה שאין לה את הatzו עמה (עמ' 19 שורה 2) ובזהדמנות נוספת ביקשה להסתמך על הסכמתו של ב"כ הנאשם להגשת התקליטור והתמלולים כתחליף להגשת הatzו (עמ' 129 שורה 10).

יש להניח כי משטרת ישראל השקיעה משבאים רבים ביצוע האזנת הסתר, אשר ככל הנראה ניתן היה גם להפיק ממנה תועלת ראייתית, ואולם השקעה זו ירדה לטמיון בשל מחדרם של החוקרים לאמת את זהות הדוברים אל מול המטלונים, ובשל מחדרה של המאשימה להגיש לבית המשפט את הראיות הרלבנטיות שיאפשרו לקבוע כי הדובר בהאזנות הסתר הוא הנאשם.

79. במסגרת החקירה התקבלו נתוני תקשורת ביחס למספר הטלפון שמסר הנאשם למטלונים (ת/58). כפי שניתן ללמידה מתוך ת/89 ו-ת/90, החוקר דורך מן השקיע עבודה מאומצת ורצינית בעיבוד נתונים תקשורת ופילוחם לפי שיחות המשויכות למטלונים השונים.

יש לומר כי נתונים תקשורת שהתקבלו, במרבית המקרים לא מופיע שם של המטלונים כבעלי מספרי הטלפון שהיו בקשר עם הנאשם, אלא מצוין כי מדובר בmeno' man-talk או paid-prepaid. לשם כך, במסגרת עיבוד הנתונים הוסיף רס"מ מן את מספרי הטלפון של המטלונים בקבצים הרלבנטיים שערוך.

למרבה הצער, כמעט מרדי לרניר, המטלון באירוע השלישי, איש מן המטלונים לא נשאל, וממילא לא אמר בעודותו במשפט מה מספר הטלפון שלו שמננו שוחח עם הנאשם, עובדה שהפכה את מחקריו התקשורתי לנוטלי כל ערך ראייתי (לבד מאשר בעניינו של לרניר) והואידה לטמיון את המשבאים שהושקעו בהפקת צוי התקשות ובעבודתו המאומצת של החוקר מן.

80. לבסוף, משפטו של הנאשם, המצוី במעצר עד תום ההליכים, התנהל בתוך מסגרת הזמן בת תשעת החודשים שקבע החוק. לשם כך, ולנוכח מספר העדים שנדרשה שמייתם, הוקטו שעות ארוכות לדינוים ואף נדחה דיון שנקבע בתיק אחר לצורך קביעת אחד הדיונים בתיק זה. אף על פי כן זמן שיפוטו רב שהוקצה לשימוש התקיק לא נצל וירד לטמיון בשל התנהלות התביעה בכל הנוגע לזמן העדים (ראו עמ' 52-53 לפרטוקול הדיון, עמ' 101 לפרטוקול הדיון).

81. ההלכה הפסוכה קובעת כי קיומו של מחדל חקירה אינו מבסס כשלעצמו ספק סביר המוביל לזכותו של הנאשם אלא נדרש כי יהיה זה מחדל מהותי המביא לקיפורה הגנתו של הנאשם באופן המקשה עליו להתמודד עם חומר הראיות העומד נגדו (ראו למשל ע"פ 6040/05 **אלנברג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.8.06); ע"פ 11/2011 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.2.16)).

82. יישום ההלכה במקרה דין מלמד כי מחדלים החקירה וניהול המשפט לא פגעו בהגנתו של הנאשם:

א. הצגת תמונות לחלק מהמתלוננים במקומות ביצוע מסדרי זהוי סיכלה את האפשרות לבצע מסדרי זהוי. ודוק, אף אם אין זכות הנאשם כי לאוותם מתلونנים היו נערכים מסדרי זהוי והם לא היו מזהים אותו, לא היה בכך כדי לפגוע בעוצמתה של התשתייה הריאיתית שנאספה לחובתו.

ב. אובדן התמונות שהוצגו לרנර אף הוא לא פגע בהגנת הנאשם שכן מילא הצגת תמונה בודדת היא נטולת כל משקל ראייתי בנוגע לזהוי בשל הטעיה המובנית הגלומה בפועל חקירה מעין זו.

ג. הדברים מורכבים יותר ביחס לאובדן התמונה של האדם שזיהה אויסאיבל, המתلون באירוע התשייע בדף באלבום המשטרתי, בשל האפשרות כי זהה באלבום אדם אחר מבצע העבירה. עם זאת, לנוכח העובדה כי אויסאיבל זהה בהמשך את הנאשם במסדר זהוי תמונות ולנוכח משקלן המctrבר של יתר הראיות שעומדות לחובת הנאשם, לא מצאתי כי יש במחדל זה כדי להטיל ספק בזיהות הנאשם כמו שביצע העבירות.

ד. גם אי השוואת טביעות האצבע של הנאשם למעתקים שנלקחו מאריזות האבנים שנמסרו למתרוננים לא פגעה בהגנתו של הנאשם. לנוכח העובדה כי השקיות עברו בידי מספר לא מבוטל של אנשים, ואף אילולא נמצאו טביעות האצבע שלו על השקיות, ואף אם היו נמצאות טביעות אצבע של אחר, לא היה בכך כדי לשנות מנגנון הargin הריאיטי העומד לחובתו. הוא הדיון ביחס לאי מימוש הculo הנוגע לתמונות האדם שמשך את הכספי מהכספומט, פעליה שיכל היה הנאשם לבצע גם באמצעות

אחר.

ה. החלטת המשטרה לקבל חוות דעת ביחס לאبني חן ממי שהוא מורת דרך במקצועה, ההתנהלות בנוגע להעברת המוצגים שנבדקו למנהל הילומים, הימנעותם של החוקרם מההשמע למתלוונים את השיחות שנקלטו בהזנות הסתר שערכה, הימנעות התביעה מהheid עדים בנוגע לנסיבות האזנת הסתר ולהציג ראיות בנוגע למספר הטלפון מהם שוחחו המתלוונים עם הנאשם, וזאת לא פגעו בהגנתו של הנאשם. הראיות שלא הוגשו היו בידיו של הנאשם והוא רשאי היה להגיש לו סבר כי הן תומכות בהגנתו.

כל שפגעה זכותו של מאן דהוא כתוצאה מהתנהלות המשטרה והפרקליטות, הרי זה הציבור, אשר זכאי לכך שאכיפת החוק תעשה באופן רציני, קפדי ומקצועי.

סוף דבר

83. לנוכח האמור לעיל אני מזכה את הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות שיוכסה לו באירוע החמישי ומרשיהו אותו בעשר עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין התשל"ג-1977 שיוכסו לו באירועים הראשונים עד הרביעי

והשייש עד האחד-עשר לכתב האישום המתוקן.

ניתנה היום, י"ג אב תשע"ט, 14 אוגוסט 2019, במעמד הצדדים